

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/39763, 07/39761, 07/39766 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, van
8 november 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 oktober 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 21 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 november 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het door appellant tegen de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om toekenning van schadevergoeding afgewezen en heeft de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, voor zover thans van belang, het door appellant tegen de afwijzing van de aanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 15 november 2007, hoger beroepen ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

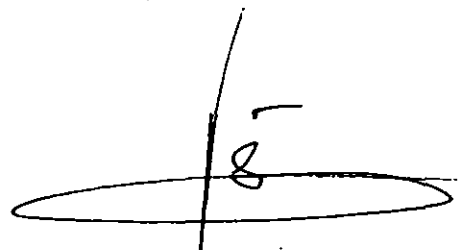
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

418.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^e artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en
artikel 8:70 van de Awb j^e artikel 94 en artikel 106 van de Vw 2000

reg. nrs.: AWB 07/39763 (voorlopige voorziening)
AWB 07/39761 (beroep eiscl)
AWB 07/39766 (beroep vrijheidsontnemende maatregel)

inzake: (die stelt te zijn) geboren op van Ghana
nationaliteit, verblijvende in het Aankomstcentrum Schiphol, verzoeker/eiser, hierna
te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. J. van Veen-de Hoop, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie,
gemachtigde: mr. M. Favier, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

1. PROCESVERLOOP

1. Op 16 oktober 2007 is eiser op grond van artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) nr. 562/2006 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

2. Bij beroepsschrift van 21 oktober 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toelating van schadevergoeding.

3. Op dezelfde datum heeft eiser tevens beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 21 oktober 2007 waarbij de aanvraag van eiser om verlenging van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op dezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitstelling van eiser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

4. Het verzoek om een voorlopige voorziening, alsmede het beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel, is behandeld ter zitting van 2 november 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.J. Glas, tolk in de Engelse taal. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

/11/2887 15:53 +31182763921

ADV V VEELLEN DE HOOP

NR. 8203 P. 3/7

AWB 07/39763, AWB 07/39761 en AWB 07/39766

2

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser heeft vanaf zijn vierde levensjaar bij zijn grootmoeder in verbleven. Zijn ouders woonden in In 2002 was er een politiek conflict tussen de Andani clan en Abadu clan in , waarbij de koning is vermoord. Eisers vader, die bevriend was met de koning van de Andani, is ook vermoord. De Abadu clan beschouwt eiser als zijnde de zoon van zijn vader en heeft geprobeerd eiser op te pakken. Eiser heeft kunnen vluchten. Eiser is in 2004 naar Saudi-Arabië vertrokken, alwaar hij drie jaar heeft gewoond en gewerkt. In juli 2007 is eiser teruggekeerd naar en Toen eiser van zijn moeder vernam dat hij gevaar liep te hij uit Ghana vertrokken.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN TER ZAKE VAN DE ASIELAANVRAAG

1. Verweerder heeft de aanvraag van eiser binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, subaf en onder f, van de Vw 2000. Verzoeker heeft toerekenbaar geen documenten ter ondersteuning van zijn identiteit en nationaliteit overgelegd. Dat hij een faxkopie van zijn Ghanase rijbewijs en paspoort heeft overgelegd, doet hieraan niet af nu de authenticiteit van deze documenten op geen enkele wijze is vast te stellen. De stelling dat hij haast had waardoor zijn papieren in Ghana zijn achtergebleven, is niet overtuigend. Gelet op de korte duur van zijn verblijf in in juli 2007 en het feit dat hij is teruggekeerd naar om vanuit naar Togo te vluchten is het niet geloofwaardig dat eiser niet in de gelegenheid is geweest om zijn documenten vanuit dan wel, bij zich te houden en mee te nemen. De oprechtheid van zijn asielaanvraag is op voorhand aangetast en er wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas. Van het asielaanvraag van eiser gaat geen positieve overtuigingskracht uit. Het is niet geloofwaardig dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit de plaats

De faxkopie van het Ghanase paspoort vermeldt in tegenstelling tot eisers verklaring als geboorteplaats. Eiser heeft hiervoor geen plausibele verklaring kunnen geven. Eiser heeft daarnaast een aantal basale vragen over zijn gestelde geboorteplaats niet juist, onjuist en/of onvoldoende beantwoord. Hij weet niet waar is gesitueerd. Hij kan geen informatie geven over de directe omgeving en de geschiedenis van. Gezien de rol die in de geschiedenis heeft gespeeld mag deze informatie van hem worden verlangd. Hij heeft onjuiste informatie verstrekt over de koning met wie zijn vader bevriend zou zijn geweest en voor wie hij zou hebben gewerkt. Eiser heeft een onjuiste verklaring afgelegd over de woonplaats van deze koning, de oorsprong van het conflict dat tot diens dood heeft geleid en over de plaats en datum waarop de koning zou zijn begraven. Hij kan geen plaatsen noemen tussen en terwijl hij zijn ouders jaarlijks in heeft bezocht en zijn moeder er nog steeds woont. Nu het niet geloofwaardig is dat hij uit afkomstig is, kan er geen geloof worden gehecht aan de door hem afgelegde verklaringen omtrent de diverse gebeurtenissen aldaar en de problemen die hij stelt te hebben ondervonden dan wel in de toekomst vreest te ondervinden. Op grond van het voorgaande komt eiser dan ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op de a- of b-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

2. Eiser stelt, mede onder verwijzing naar de inhoud van de zienswijze, in beroep dat verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 4, tweede lid, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft (de Definitierichtlijn) en paragrafen 195 tot en met 205 van het Handboek door een besluit te nemen zonder de originele documenten af te wachten. Uit de samenwerkingsplicht van dit artikel vloeit voort dat alvorens een lidstaat een besluit neemt, de asielzoeker in staat moet worden gesteld om de gegevens die relevant zijn voor de verlening van internationale bescherming te verkrijgen. Met betrekking tot de door verweerder toegewezen tegenwoordigheden, stelt eiser dat hij door hoofdpijn en stress zich heeft vergist tijdens het eerste gehoor. Daarnaast stelt hij dat het geloofwaardig is dat hij als geboorteplaats noemt. Zijn moeder beviel van hem in het huis van zijn grootmoeder in Eiser is na de geboorte met zijn moeder teruggekeerd naar waarna

AWB 07/39763, AWB 07/39761 en AWB 07/39766

3

bij op vierjarige leeftijd bij zijn grootmoeder in is gaan wonen. Eiser meent dat zijn verklaring over de aanleiding voor de moord op de koning, een razie over een fiets, wel juist is. Eiser verwijst naar het overgelegde stuk, Executive Summary of the Wusaka Commission Report. Ter zitting is nog verwezen naar de stelling in de zitswijze dat de autoriteiten niet in staat zijn bescherming te bieden tegen problemen in verband met het conflict tussen de clans, welk conflict nog immer niet is opgelost.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN TER ZAKE VAN DE VRIJHEIDSONTNEMENDE MAATREGEEL

1. Eiser heeft in verband met de opgelegde maatregel aangevoerd dat zijn zaak in een open in plaats van een gesloten onderzoekscentrum zou moeten worden behandeld. Er zou dan ook onderzoek naar zijn medische situatie kunnen worden verricht.
2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond moet worden verklaard, omdat eisers asielverzoek geen kans van slagen heeft.

V. OVERWEGINGEN IN ZAKE HET VERZOEK OM EEN VOORLOPIGE VOORZIENING EN HET BEROEP ASIEL

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.
2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.
3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.
4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
 - a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de

AWB 07/39763, AWB 07/39761 en AWB 07/39766

4

beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

7. Indien zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan opgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielaanvraag moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan (zie onder meer de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, hierna: de Afdeling, van 27 januari 2003, JV 2003/103, en van 15 juni 2006, 200602132/1 en 200602135/1).

8. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder aan eiser in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen. Hiermee is redengevend dat eiser geen originele documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd, terwijl niet is gebleken dat het ontbreken hiervan niet aan eiser is toe te rekenen. Eiser stelt dat hij als gevolg van haast zijn documenten niet kon meenemen. Verweerder stelt dat niet is gebleken dat eiser niet in de gelegenheid is geweest om in het bezit te geraken van de documenten en deze mee te nemen. In dit verband is van belang dat eiser, voor zijn vertrek naar Togo, eerst in Saoedi-Arabië en in juli 2007 nog in Ghana heeft verbleven, terwijl hij in het bezit was van zijn paspoort. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen concluderen dat het niet geloofwaardig is dat eiser niet in staat is geweest om zijn documenten bij zich te houden en mee te nemen. Het ontbreken van deze documenten is hem toe te rekenen. Het gevolg hiervan is dat de oprocheit van eisers asielaanvraag op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

9. In hetgeen eiser heeft aangevoerd in zijn beroep op de Definitierichtlijn is geen grond gelegen voor het oordeel dat de in artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn neergelegde samenwerkingsplicht door verweerder is geschonden. Zoals deze rechtbank en zittingsplaats reeds eerder heeft geoordeeld zijn er namelijk geen aanwijzingen dat het artikel een verdergaande onderzoekspllicht aan verweerder oplegt dan verweerder bij het nemen van het bestreden besluit overeenkomstig het nationale recht in acht heeft genomen.

10. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Allereerst is van belang dat eiser tijdens het eerste gehoor heeft verklaard dat hij in [] is geboren, maar dat in een door hem overgelegde kopie van zijn paspoort (ter ondersteuning van zijn identiteit) [] als geboorteplaats staat vermeld. Voor eisers verklaring dat hij door hoofdpijn en stress zich tijdens het gehoor heeft vergist, is in het rapport van gehoor geen steun te vinden. Ook hetgeen eiser overigens in dit verband heeft aangevoerd is onvoldoende om verweiders standpunt ter zake te weerleggen. Voorts heeft verweerder een aantal elementen, zoals opgenomen in III.1, aangevoerd en geconcludeerd dat eiser onvoldoende informatie heeft kunnen verschaffen over [], terwijl zulks van hem in redelijkheid kan worden verlangd. Met name mag van eiser, die jaarlijks zijn moeder in [] bezocht, worden verlangd dat hij de plaatsen tussen en [] kan noemen. Vastgesteld wordt dat eiser deze door verweerder aangevoerde elementen niet (gemotiveerd) heeft weerlegd. Eiser heeft wel bewist dat zijn verklaring omtrent de aanleiding voor de moord op de koning niet juist zou zijn. Wat hier ook van zij, geoordeeld wordt dat verweerder zich op de overige door hem aangevoerde gronden in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht mist.

11. De stelling van eiser dat de antontetisa niet in staat zijn bescherming te bieden tegen problemen in verband met de strijdende clans heeft betrekking op het subsidiaire standpunt van verweerder ten aanzien van eisers asielaanvraag. Nu gelet op het voorgaande het primaire standpunt van verweerder inhoudende dat het asielaanvraag van eiser ongeloofwaardig is, de rechtzake niet kan voortaan, behoeft deze stelling geen bespreking.

16 nov 2007 0:58
15/11/2007 15:53

HP LASERJET-FAX
+31102763921

ADV V VEELLEN DE HOOP

PAG. 86/87

NR. 8203 P. 6/7

P. 7

AWB 07/39763, AWB 07/39761 en AWB 07/39766

5

12. Uit het voorgaande volgt dat de door eiser aangevoerde gronden van beroep niet tot vernietiging van het besluit van verweerder van 21 oktober 2007 kunnen leiden. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de a- of b-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

13. Nader onderzoek kan redelijkerwijs niet bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak. De rechtbank ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op het beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van eiser zal ongegrond worden verklaard. Dit brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening bij gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

VI. OVERWEGINGEN INZAKE DE VRIJHEIDSONTNEEMENDE MAATREGEEL

1. Verweerder is op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 bevoegd een verordening aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, een ruimte of plaats als bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel aan te wijzen, waar hij zich dient op te houden. Verweerder voert het beleid dat onder meer tot - voortzetting van - de maatregel ex artikel 6 van de Vw 2000 wordt besloten indien de asielaanvraag binnen de samenlevingsprocedure is afgewezen.

2. De rechtbank is van oordeel dat niet is gebleken van feiten of omstandigheden die maken dat verweerder - na afweging van alle bij de vrijheidsontnemende maatregel betrokken belangen - voornoemd beleid in het geval van eiser in redelijkheid niet heeft kunnen voeren.

3. De rechtbank is ook overigens van oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel ex artikel 6 van de Vw 2000 thans niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

4. Ook het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel is derhalve ongegrond. Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

5. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

16 nov 2007 0:58
15/11/2007 15:53

HP LASERJET-FAX
+31182763921

ADV V VEELEN DE HOOP

PAG. 87/87

NR. 8203 P. 7/7

AWB 07/39763, AWB 07/39761 en AWB 07/39766

6

VIA BESLISSING

De voorzieningenrechter

In de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/39761:

- verklaart het beroep ongegrond;

In de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/39763:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank

In de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/39766:

- verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

- wijst het verzoek om toekenning van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 8 november 2007 door mr. G.S. Crinco le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. G. Panday, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: 08 NOV. 2007

Cona: GP
Coll: MSJ
D: C

HOOG VOORZITTER DER RECHTER DER
RECHTER DER RECHTER DER RECHTER

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreedingswetgeving, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de afslaanvraag bedraagt één week.

De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de vrijheidsontnemende maatregel bedraagt eveneens één week. Naar de verlaten waarvan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift te voldoen aan artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (hiervan verzocht) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening moet geen rechtsmiddel open.

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

15 NOV 2007

ZAAKNR. 200708007

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans
Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 15 november 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz.: / Staat

Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.

Reg.nr.Rb.: Awb 07 / 39766 BEPTDN

IND: 0710.17.0232

Appellant:

Geboren:

Nationaliteit: Ghanese

Uitspraak rechtbank: 8 november 2007

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Ghanese nationaliteit, hierna aan te duiden
als appellant, verblijvende te en/of , te dezer zake domicilie kiezende te
(3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr drs
E.W.B. van Twist, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het
recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft
gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 8 november 2007 heeft de rechtbank te Den Haag nzp. Amsterdam het
beroep van appellant in de bewaringszaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze
uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te
worden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep tegen de vrijheidsbenemende maatregel ongegrond verklaard nu het beroep in de asielzaak gegrond had moeten worden verklaard

Verweerder heeft in de afwijzende beschikking niet getoetst aan artikel 15c DR, althans niet anders dan in de vorm van een toets aan de b-grond van artikel 29 Vw. Volgens vaste jurisprudentie is deze rechtsopvatting onjuist. Nu de hele asielprocedure kennelijk over moet, is er geen zicht op verwijdering.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat er nog steeds voldoende zicht op verwijdering bestaat.

Naar de mening van appellant heeft verweerder ten onrechte niet of nauwelijks aan de verwijdering gewerkt, althans is niet aangetoond dat de claim op de aanvoerende maatschappij (tijdig) is gelegd. Allee stukken daaromtrent ontbreken en zijn kennelijk niet aan de rechtbank overgelegd. Nu de rechtbank alleen heeft gekeken naar de asielprocedure (en die ongegrond heeft geoordeeld) wil dat niet zeggen dat er nog steeds zicht op verwijdering bestaat. In ieder geval vindt appellant dat wanneer verweerder al dan niet bewust de mogelijkheid van verwijdering heeft laten verlopen, er geen sprake kan zijn van voortvarend handelen.

Grief 3

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Amsterdam geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het geding dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

E.W.B. van Twist.

Advocatenkantoor

E. W. B. van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

15 NOV 2007

ZAAKNR. 200707991

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
 Mr drs J.M. Walls
 Mw mr H.K. Westenhof
 Mw mr C.E. Koopmans
 Mw mr S. Zwiere

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Telefoon 076 - 648 91 29
 Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Behoor Dordengolden
 ABN AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
 De Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 15 november 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz. / Staat

Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
 Reg.nr.Rb.: Awb 07 / 39761 BEPTDN
 IND: 0710.17.0232
 Appellant:
 Geboren:
 Nationaliteit: Ghanese

Uitspraak rechtbank: 8 november 2007

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____ van Ghanese nationaliteit, hierna aan te duiden
 als appellant, verblijvende te _____ en/of _____ te dezer zaak domicilie kiezende te
 (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr drs
 E.W.B. van Twist, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het
 recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft
 gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 8 november 2007 heeft de rechtbank te Den Haag nzp. Amsterdam het
 beroep van appellant in de asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze
 uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te
 worden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank de aanvraag niet opgevat als een (impliciet) beroep op artikel 15c DR zijnde een zelfstandige toelatingsgrond waaraan verweerder had behoren te toetsen

Verweerder heeft in de afwijzende beschikking aangegeven dat niet is getoetst aan artikel 15c DR, althans niet anders dan in de vorm van een toets aan de b-grond van artikel 29 Vw. Deze rechtsopvatting is onjuist. Nu de subsidiaire toelating niet ziet op een toelating zoals bedoeld in artikel 29 aanhef en onder b Vw is de toetsing niet volledig geweest en kan niet worden volstaan met de wijze van afdoening zoals voor ligt.

Grief 2

Ten onrechte is de rechtbank niet toegekomen aan een toets aan artikel 15c DR.

Naar de mening van appellant is het verweerder die een aanvraag om toelating als vluchteling - alle aanvragen - moet toetsen aan het Verdrag, de wet en het beleid. Het is niet aan de rechtbank (voorzieningenrechter) om de toets aan te vullen en/of zelf uit te voeren. Echter, wanneer een bestuursorgaan zulks nalaat, dan dient de rechtbank op rond van de openbare orde daar zelf aan te toetsen.

De rechtbank had dan ook het (impliciet) beroep op artikel 15c DR zelf moeten beoordelen op haalbaarheid. Een eventuele toets aan de geloofwaardigheid is wat dat betreft niet relevant. Overigens meent appellant dat een dergelijke toets had moeten gebeuren volgens de lijn die Uw Raad heeft uitgezet. De dood van de Koning heeft in Ghana een conflict veroorzaakt zoals bedoeld in het verdrag; er had dan ook inhoudelijk naar de zaak moeten worden gekeken. De wet ongedocumenteerd en andere typisch Nederlandse vindingen zijn dan niet toegelaten. De rechtbank heeft zich zulks niet of onvoldoende gerealiseerd.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat verweerder terecht artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw heeft tegengeworpen

De rechtbank overweegt onder nummer 8 dat verweerder terecht artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw heeft mogen tegenwerpen. Het enkele feit dat geen originele documenten voorhanden waren zou daartoe voldoende zijn. Appellant wijst erop dat zulks niet het criterium is voor tegenwerping. Het gaat erom dat het ontbreken van document in redelijk kan worden tegengeworpen. Dat is i.c. niet het geval. Allereerst is daarbij van belang dat hij een veelheid van documenten direct bij de aanvraag heeft overgelegd, w.o. valse/vervalste documenten maar ook een echt en authentiek rijbewijs en verzekeringsbewijs. Daarnaast heeft appellant vanuit het zwaarwegend advies volgehouden en aangekondigd dat de originele documenten onderweg waren. Zeker nu in de beroepsfase de bedoelde documenten zijn ingebracht had van verweerder mogen worden verwacht dat zij zouden terugkomen op hun

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-3-

initiele oordeel. In ieder geval staat de identiteit, nationaliteit en leeftijd genoegzaam vast terwijl verweerder er van overtuigt is dat hij op de hoogte is de reisroute. Wat het vasthouden aan de tegenwerping dan toe voegt anders dan enkel en alleen het verzwaren van de bewijslast is onduidelijk. Appellant wijst erop dat de tegenwerping niet enkel tot doel kan en mag hebben de wettelijke bewijslastverdeling te wijzigen.

Grief 4

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Amsterdam geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het geding dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellante zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

E.W.B. van Twist